

Thaddeus Kosciuszko

National Memorial
Philadelphia

U.S. Department of the Interior
National Park Service

Thaddeus Kosciuszko by Benjamin West, 1797—courtesy of the Allen Memorial Art Museum.

Thaddeus Kosciuszko, Hero of Two Continents. Born of impoverished landed gentry in the eastern Polish province of Polesie on February 4, 1746, Thaddeus Kosciuszko (KOS-CHOOS-KO) became one of the 18th century's greatest champions of American and Polish freedom. Kosciuszko was educated in Warsaw and Paris where he studied military engineering and attained a broad academic background. Little is known about how Kosciuszko learned about the American Revolution, but sometime in late 1775 or early 1776, he probably read about the conflict at Lexington between the American Colonials and the British. We do know that by August of 1776, he was in Philadelphia offering his services to the new country and embarking on a life-long devotion to the cause of liberty.

Kosciuszko in the American Revolution. One of the first foreign volunteers to come to the aid of the American revolutionary army, Kosciuszko arrived in Philadelphia just a few weeks after the Continental Congress adopted the Declaration of Independence. At the age of 30, and with no practical military experience, Kosciuszko applied to the Continental Congress for a commission. It was several weeks before Congress acted on his request, but finally on October 18, 1776 Congress passed a resolution that "Thaddeus Kosciuszko, Esq., be appointed an engineer in the service of the United States, with the pay of sixty dollars a month, and the rank of colonel." During the next six years Kosciuszko would make many significant contributions to the American Revolution, but his two most notable accomplishments were the fortifications at Saratoga and West Point.

Kosciuszko's selection and fortification of Bemis Heights overlooking the Hudson River near the village of Saratoga contributed greatly to the surrender of 6,000 British troops under General John Burgoyne. The surrender of Burgoyne on October 17, 1777 is considered by many to be the turning point of the Revolutionary War. This was America's first major victory over the British and led to the intervention of France on the side of America.

Kosciuszko's next assignment, and perhaps his greatest achievement, began in March, 1778 when he was entrusted with the defense of the Hudson River at West Point. For 28 months Kosciuszko planned and built permanent fortifications at West Point, and was so successful that the British never dared attack. (When the Military Academy was established at West Point in 1802, the first monument erected was a tribute to Thaddeus Kosciuszko).

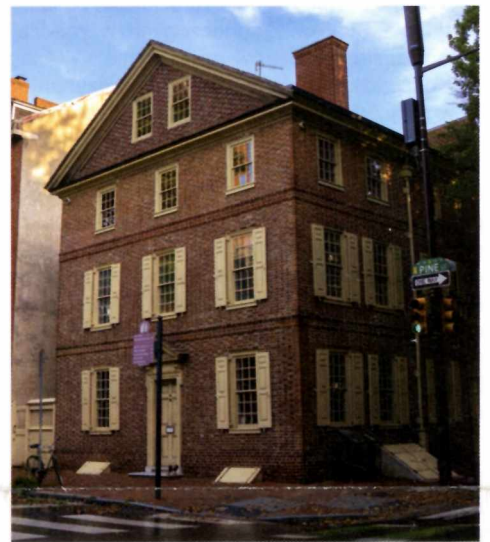
In 1780, Kosciuszko's request for a more active assignment was granted when he was assigned to the Southern Army. He continued to serve in the Southern Campaign under General Nathanael Greene until the end of the war. His service in the Continental Army ended in 1783 when Congress promoted him to Brigadier General and passed a resolution recognizing "his long, faithful, and meritorious service." Kosciuszko remained in the United States for another year putting his affairs in order and taking leave of Washington and his comrades in arms. Finally, on July 15, 1784, Thaddeus Kosciuszko set sail from New York for his native Poland.

Kosciuszko's Return to Philadelphia. From 1784 through the late 1780's, Kosciuszko lived the quiet life of a Polish landlord. By the 1790's, however, Kosciuszko was in the forefront of Polish resistance to Czarist Russia's domination over Poland. It was during this period that Kosciuszko wrote the Act of Insurrection, a document strongly reminiscent of the American Declaration of Independence. The Insurrection, however, was destined to fail. Seriously wounded in battle, and imprisoned in Russia, Kosciuszko saw the Polish insurrection crushed by foreign military powers. In December, 1796 Kosciuszko was freed from Russian prison on the condition that he never again return to Poland.

In exile and suffering from wounds that left him partially paralyzed, Kosciuszko once again set sail for the United States. On August 18, 1797, after a sixty-one day journey, he arrived to a hero's welcome in Philadelphia, the capital city of the new nation. To escape the yellow fever epidemic raging in the city he traveled north to spend several weeks visiting his old friends, General Anthony W. White in New Brunswick, New Jersey, and General Horatio Gates in New York City. Returning to Philadelphia in November, Kosciuszko and his companion, Julian Niemcewicz, rented rooms in a boarding house at Third and Pine Streets run by Mrs. Ann Relf. In a small room on the second floor of this house Kosciuszko spent the winter reading, sketching, and receiving distinguished visitors who came to pay tribute to "the hero of Poland." One of his most frequent visitors was Vice President Thomas Jefferson. Kosciuszko and Jefferson shared many of the same political views and the two became close friends. Kosciuszko, however, was becoming restless. Uppermost in his mind was freedom for his native Poland, so on May 5, 1798 he once again set sail for Europe.

Though Kosciuszko would never live to see Poland free from foreign intervention, he continued to work for Polish freedom until his death on October 15, 1817 in Solothurn, Switzerland.

Thaddeus Kosciuszko
National Memorial

Muzeum Narodowe
Tadeusza Kościuszki

Thaddeus Kosciuszko National Memorial. The house at the corner of Third and Pine Streets where Thaddeus Kosciuszko resided during the winter of 1797-1798 was built by carpenter, Joseph Few, in 1775-1776. Over the next 195 years the house changed ownership many times until it was finally purchased and donated to the National Park Service in the early 1970's. The National Park Service restored the outside of the house, and also restored the second floor bedroom to look much as it did in 1798 when Kosciuszko resided there. On February 4, 1976 the house was dedicated as the Thaddeus Kosciuszko National Memorial to honor the man who was, in Jefferson's words, "...as pure a son of Liberty as I have ever known, and of that liberty which is to go to all, and not to the few or the rich alone."

Administration. The Thaddeus Kosciuszko National Memorial is administered by Independence National Historical Park, 143 South 3rd St., Philadelphia, PA 19106. For more information, you may write the superintendent. Hours vary, please call (215) 597-9618 for current hours or go to www.nps.gov/thko.

Muzeum Narodowe Tadeusza Kościuszki

Tadeusz Kościuszko, bohater dwóch kontynentów. Urodzony w rodzinie zubożałej szlachty na Polesiu, czwartego lutego 1746-ego roku, Tadeusz Kościuszko stał się jednym z najwybitniejszych bojowników o wolność Ameryki i Polski XVIII-ego wieku. Kościuszko zdobył wykształcenie w Warszawie i w Paryżu, gdzie studiował inżynierię wojskową i gdzie uzyskał także szeroka wiedzę uniwersytecką. Niewiele jest wiadomo w jakich okolicznościach Kościuszko dowiedział się o rewolucji amerykańskiej, ale najprawdopodobniej pod koniec 1775-ego roku, lub na początku 1776-ego roku o starciu w Lexingtonie pomiędzy mieszkańcami Amerykańskiej Kolonii i Brytyjczykami. Wiemy, że już w sierpniu 1776 Kościuszko był w Filadelfii oferując swoją pomoc młodemu narodowi i rozpoczynając swoją trwającą całe życie pełną poświęcenia służbę ideałom wolności.

Danute Sawnor obraz Tadeusza Kościuszki według Józef Grassi (około 2.1792)

Thaddeus Kosciuszko by Danute Sawnor after Józef Grassi (ca. 1792)

Kościuszko—żołnierz Rewolucji Amerykańskiej. Jako jeden z pierwszych ochotników z zagranicy śpieszących z pomocą amerykańskiej armii rewolucyjnej, Kościuszko wylądował w Filadelfii w kilka tygodni po podpisaniu Deklaracji Niepodległości w Kontynentalnym Kongresie. W wieku lat trzydziestu i bez praktycznego doświadczenia wojskowego, Kościuszko zwrócił się do Kongresu z podaniem o włączenie go do czynnej służby w armii. Kilka tygodni upłynęło zanim Kongres wziął pod uwagę jego zgłoszenie, aż w końcu, 18-ego października 1776-ego roku Kongres zatwierdził rezolucję, że “Pan Tadeusz Kościuszko zostaje mianowany inżynierem w służbie Stanów Zjednoczonych w randze pułkownika, z pensją sześćdziesięciu dolarów miesięcznie”. W ciągu następnych sześciu lat Kościuszko wykazał się wieloma czynami o dużym znaczeniu dla Rewolucji Amerykańskiej, z których za najbardziej wybitne osiągnięcia uważa się dwa, fortyfikację Saratogi i West Point.

Dokonany przez Kościuszkę wybór i fortyfikacja Bemis Heights, pagórków na wybrzeżu rzeki Hudson w pobliżu miasteczka Saratoga, przyczyniły się w ogromnej mierze do kapitulacji sześciotysięcznej armii brytyjskiej pod dowództwem generała Johna Burgoyne’a. Kapitulacja Burgoyne’a 17-ego października 1777-ego roku jest dość powszechnie uważana jako punkt zwrotny w przebiegu wojny rewolucyjnej. Było to pierwsze główne zwycięstwo Amerykanów nad Brytyjczykami, którego rezultatem była interwencja Francji po stronie Amerykanów.

Następnym zadaniem Kościuszki, a także prawdopodobnie jego najwybitniejszym osiągnięciem była obrona linii rzeki Hudson w West Point, polecona mu w marcu 1778. Przez 28 miesięcy Kościuszko pracował nad projektami i budową fortyfikacji w West Point i miarą jego sukcesu było cofnięcie się Brytyjczyków, którzy nie odważyli się zaatakować twierdzy. (Kiedy w roku 1802 została otwarta w West Point Akademia Wojskowa, pierwszym zbudowanym tam pomnikiem była statua Tadeusza Kościuszki.)

W roku 1780, w odpowiedzi na prośbę o bardziej aktywne stanowisko, Kościuszko otrzymał pozycję w Armii Południowej. Kościuszko służył w Kampanii Południowej pod wodzą generała Nataniela Greene’a do końca wojny rewolucyjnej. Jego służba w Armii Kontynentalnej zakończyła się w roku 1783 promocją przez Kongres do rangi generała brygady wraz z rezolucją stwierdzającą “jego długą, wierną i chwalebną służbę”. Kościuszko pozostał w Stanach Zjednoczonych przez następny rok zajmując się porządkowaniem własnych spraw i żegnając Waszyngtona i swoich towarzyszy broni. Ostatecznie, 15-ego lipca 1784-ego roku Tadeusz Kościuszko odpłynął z Nowego Jorku do rodzinnej Polski.

Powrót Kościuszki do Filadelfii. W latach od 1784-ego do końca dekady Kościuszko prowadził spokojne życie polskiego ziemianina. Trwało to do roku 1790, kiedy Kościuszko stanął na czele polskiego powstania narodowego przeciwko siłom carskiej Rosji okupującym Polskę. W tym to okresie Kościuszko napisał Akt Insurekcji, dokument w znacznej mierze przypominający Amerykańską Deklarację Niepodległości. Niestety opór polskich powstańców wobec przeważającej siły wroga skazany był na niepowodzenie. Kościuszko ciężko ranny w bitwie został wzięty do niewoli i wywieziony do Rosji, gorzko przeżywając klęskę własnego narodu w walce z silniejszymi militarnie najeźdźcami. W grudniu 1796-ego roku Kościuszko został zwolniony z rosyjskiego więzienia pod warunkiem, że nigdy nie powróci do Polski.

Na emigracji, cierpiący z ran, które spowodowały jego częściowe sparaliżowanie, Kościuszko raz jeszcze wyruszył w podróż morską do Stanów Zjednoczonych. Osiemnastego sierpnia 1797-ego roku, po trwającej sześćdziesiąt jeden dni żegludze, Kościuszko, witany jak bohater, wylądował w Filadelfii, ówczesnej stolicy nowego państwa. W ucieczce przed panoszącą się w mieście epidemią żółtej febry Kościuszko wybrał się na północ, odwiedzając w przeciagu kilku tygodni dawnych przyjaciół, Generała Antoniego W. White’a w New Brunswick w New Jersey i Generała Horacego Gatesa w Nowym Jorku. Po powrocie do Filadelfii w listopadzie, Kościuszko i jego towarzysz, Julian Niemcewicz, wynajęli pokoje w pensjonacie na rogu ulic; Trzeciej i Pine, którym zarządzała pani Ann Relf. Tam, w małym pokoiku na pierwszym piętrze, Kościuszko spędził zimę czytając, sporządzając rysunki i wykresy, przyjmując znakomitych gości przychodzących aby oddać honor “bohaterskiemu Polakowi”. Jednym z jego najczęstszych gości był ówczesny wiceprezydent, Tomasz Jefferson. Kościuszko i Jefferson dzielili wiele tych samych poglądów politycznych i stali się bliskimi przyjaciółmi. Kościuszko jednak nie czuł się dobrze biernie odpoczywając. Jego myśli zaprzętała kwestia wolności rodzinnego kraju, Polski. I tak, 5-ego maja 1798-ego roku, raz jeszcze wyruszył z powrotem do Europy.

Chociaż Kościuszko nie miał już w swoim własnym życiu zobaczyć Ojczyzny wolnej od obcej interwencji, do końca swoich dni poświęcał wszystkie siły pracując na rzecz wolności Polski. Kościuszko zmarł 15-ego października 1817-ego roku, w Solurze, w Szwajcarii.

Pokoj Tadeusza Kościuszki

Thaddeus Kosciuszko's room

Muzeum Narodowe Tadeusza Kościuszki. Dom na rogu ulic Trzeciej i Ptne, w którym Kościuszko mieszkał podczas zimy 1797-1798 zbudowany był przez cieślę, Józefa Few’a w latach 1775-1776. W ciągu następnych 195-u lat dom ten wielokrotnie zmieniał właścicieli aż ostatecznie został on zakupiony i ofiarowany Służbie Parku Narodowego na początku lat 1970-tych. Służba Parku Narodowego odrestaurowała fasadę domu i sypialnię na pierwszym piętrze, tak, że całość wygląda obecnie nieomal identycznie jak podczas pobytu tam Kościuszki w 1798 roku. Czwartego lutego 1976-ego roku dom został oficjalnie dedykowany jako Muzeum Narodowe Tadeusza Kościuszki, w hołdzie dla człowieka, o którym Jefferson powiedział: “Jeśli danym było mi w życiu znać prawdziwego syna Wolności to był nim Kościuszko, tej Wolności, która należy się wszystkim a nie tylko wybranym lub bogatym.”

Administracja. Administracją Muzeum Narodowego im. Tadeusza Kościuszki zajmuje się Narodowy Historyczny Park Niepodległości, 143 South 3rd St., Philadelphia, PA 19106. Po dokładniejsze informacje proszę pisać pod podany adres lub dzwonić pod numer (215) 597-9618 bądź www.nps.gov/thko.